

ВЗАЄМОДІЯ МІЖНАРОДНИХ СТРУКТУР І НЕУРЯДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ІЗ ГРОМАДСЬКИМ СУСПІЛЬСТВОМ УКРАЇНИ В СОЦІАЛЬНО-КОМУНІКАТИВНОМУ ПРОСТОРИ

Статтю присвячено взаємодії міжнародних неурядових організацій із громадським суспільством в Україні, розглянуто діяльність МНУО на світовій арені в період глобалізації; проаналізовано причини появи подібних організацій; висвітлено інформаційну взаємодію МНУО з громадянським суспільством, урядами держав, транснаціональними корпораціями та міжнародними урядовими організаціями. Зроблено спробу виявити основні проблеми взаємодії міжнародних організацій та організацій громадянського суспільства в Україні.

Ключові слова: міжнародні неурядові організації, інформація, міжнародні відносини, глобалізація, громадянське суспільство, інформаційна взаємодія.

I. Вступ

Необхідність створення міжнародних організацій була викликана, насамперед, потребою держав в обміні інформацією. У процесі розвитку людства комунікація набувала масового характеру, і ця тема ставала об'єктом для обговорення в міжнародних неурядових організаціях. Властиве для обміну даними з метою вирішення актуальних міжнародних питань, що відіграють найважливішу роль у становленні існуючої системи міжнародних відносин. Адже роль інформації та комунікації в житті кожної людини, а тим більше суспільства, дуже складно переоцінити. Та пересічному громадянину зрозуміло, що інформація – це те, що дозволяє нам пізнавати світ і відчувати себе його частиною, спілкуватися з людьми, виховувати дітей, вирішувати щоденні питання та проблеми, зрештою, займатися улюбленою справою.

За допомогою інформації й комунікації організують спільну працю, утворюють професійні спілки, колективні підприємства, політичні партії та об'єднання. На основі інформації функціонує інститут державної влади, ведеться боротьба з тероризмом і злочинністю. Інформація є основою діяльності органів законодавчої, виконавчої та судової гілок влади, усієї системи державного управління й управління Збройними силами. У процесі розвитку людства обмін інформацією набував масового характеру, і ця тема ставала предметом обговорення в міжнародних неурядових організаціях. Інформація – це та субстанція, яка супроводжує нас протягом усього нашого життя. Вже багато років поспіль учені дискутують про зміст цього поняття.

Значна залежність українських організацій громадянського суспільства (ОГС) від міжнародних донорських організацій перетворюється на багатоаспектний чинник ризику, оскільки останніми роками спостерігається значне зменшення кількості міжнародних донорів у сфері підтримки громадянського суспільства. За оцінками експертів, фундаментальною проблемою українських організацій громадянського суспільства є низький рівень фінансової самодостатності.

II. Постановка завдання та методи

Метою статті є аналіз діяльності міжнародних неурядових організацій та їхнього впливу на громадянське суспільство України.

У дослідженні використані методи проблемно-хронологічного, порівняльно-історичного й типологічного аналізу взаємодії міжнародних структур і громадянського суспільства України.

III. Результати

У ході дослідження опрацьовано значну кількість джерел, а саме міжнародні конвенції, зарубіжне, національне та міжрегіональне законодавство, загальнотеоретичні та спеціальні наукові праці як українських (В. Буткевич, В. Мицик, В. Муравйов), так і російських учених (Ю. Кашлев, І. Коваленко, І. Котляров, В. Кретов, В. Машликін, Т. Нешатаєва, А. Ранних, В. Сеїдов, Г. Тункін, А. Яковенко та ін.), а також інших фахівців з міжнародного права (Л. Женглінг, Я. Клабберс, Д. Томас, Д. Шелтон). Важливо виділити як джерело інформації в процесі вивчення цього питання Міжнародний центр некомерційного права. Ця організація сприяє формуванню правового середовища для зміцнення громадянського суспільства й просуває ідеї щодо свободи асоціації і зборів, філантропії та участі громадськості по всьому світу.

Останнім часом організації громадянського суспільства в Україні викликають значну зацікавленість українських науковців. Досліджували діяльність ОГС у контексті сучасного формування громадянського суспільства в Україні такі вчені, як: В. Бебик, А. Кудряченко, А. Колодій, С. Круглик, Н. Мороз, О. Полтораков, С. Рябов, Л. Чекаленко. Актуальними є праці О. Віннікова, С. Кириченка, В. Коваленка, В. Кравчук, Т. Метельової, І. Піляєва, І. Ткачука, Ю. Томіліної та інших у сфері становлення й розвитку неурядових організацій як інституту громадянського суспі-

льства. Проте, незважаючи на внесок вищезгаданих науковців у дослідження діяльності організацій громадянського суспільства в Україні, проблемам їхньої взаємодії з міжнародними організаціями приділено недостатньо уваги.

Для міжнародних відносин сьогодення характерне значне зростання кількості міжнародних неурядових організацій, посилення їхнього впливу на сучасний світ і міжнародну співпрацю. Європейська конвенція про визнання прав юридичної особи міжнародних неурядових організацій, прийнята РЄ в 1986 р., виділяє три ознаки міжнародних НУО:

- а) некомерційний характер діяльності;
- б) створення відповідно до внутрішнього акту якої-небудь держави;
- в) здійснення діяльності у двох і більше державах.

Таким чином, міжнародна неурядова організація – це організація некомерційного характеру, створена не на основі міжурядової угоди, однак відповідно до нормативного акту держави-місце перебування для здійснення діяльності у двох і більше державах відповідно до основних принципів і норми міжнародного права. Фактично МНУО являє собою об'єднання національних громадських організацій двох і більше держав для досягнення спільних цілей у міжнародному масштабі. Урядові структури також можуть брати участь у діяльності МНУО, але вони не відіграють у них головної ролі [1].

Кожна МНУО виконує певні функції. Але спільною для всіх є інформаційно-аналітична. Вона є історично зумовленою та відображає зростання потреби держав в обміні інформацією [5, с. 25–27]. Інформаційна функція міжнародних організацій включає в себе три аспекти:

- збір, обробка й поширення інформації, що належить до компетенції організації, публікація звітів, аналітичних доповідей, рейтингових індексів. Наприклад, однією з функцій Глобального альянсу громадської участі є налагодження ефективної комунікації між усіма учасниками громадянського суспільства, через якісні інформаційно-комунікаційні процеси. Організація також видає щорічні звіти про стан громадянського суспільства в різних країнах та регіонах світу;
- підготовка й поширення інформації про функціонування самої організації, включаючи правові документи;
- збір і поширення інформації нормативно-правового характеру, що стосується діяльності організації.

Ключовим механізмом діяльності міжнародних неурядових організацій у період глобалізації є мобілізація думки світової спільноти. Для досягнення поставлених цілей та завдань МНУО застосовують тиск на міжурядові організації та безпосередньо на уряди тих чи інших держав. Своїх цілей вони досягають вирішенням питань на міжурядовому рівні, де створюються міжнародно-правові норми, і поза межами традиційних міжурядових каналів, на самостійно створених аренах у співпраці з іншими неурядовими організаціями. У межах консультативних відносин з партнерами міжнародні неурядові організації беруть участь у роботі всіх організацій і органів системи ООН практично на рівних правах з офіційними делегаціями країн: пропонують проекти договорів і конвенцій, беруть участь у їх обговоренні, надаючи експертні, науково-технічні та інші висновки; контролюють їх дотримання та виконання після прийняття тощо. Важливою є роль міжнародних неурядових організацій у формуванні світової громадської думки і доведенні до відома світової спільноти, членів урядів і міжурядових організацій громадської позиції стосовно висунутих ними договірних ініціатив. МНУО забезпечують розширення варіантів і гнучкості політики держав, пропонують власні варіанти дій і рішень, яким раніше не приділяли уваги, не розглядали й не аналізували, допомагають політикам краще зрозуміти сутність і особливості тієї сфери діяльності, за яку вони несуть відповідальність, а також зрозуміти завдання, що потребують вирішення, з погляду громадян. У цьому розрізі міжнародні неурядові організації виконують функцію соціалізації нових соціально-політичних рухів до міжнародного співтовариства, виступають агентами глобального громадянського суспільства, представляють і захищають інтереси громадян, найбільш вразливих з погляду порушення прав, здійснюють моніторинг діяльності урядів, будучи власне елементом системи політичних протипаг.

Завдяки міжнародним неурядовим організаціям, що мають вплив та значний досвід діяльності, вдається активізувати потенціал неурядових організацій різних країн. Засоби масової інформації відіграють потужну роль, яка сприяє успішній діяльності МНУО. Та не виключено, що подібні організації можуть мати фінансування транснаціональних корпорацій, урядів та інших організацій, які мають інтереси, відмінні від МНУО. За допомогою таких схем останні прагнуть захистити власні комерційні інтереси та досить часто, прикриваючись діяльністю організації, використовують її для своїх цілей. У такому разі неурядові організації можуть досить часто ставати інструментом для втілення планів великого бізнесу.

Досить характерним є той факт, що критичне ставлення суспільства до великого бізнесу як у США та країнах Західної Європи, так і в країнах, що розвиваються, дуже зросло на початку XXI ст. Здійснене Gallup International опитування близько 34 тис. респондентів з 46 країн показа-

ло, що довіра до корпорацій стала нижчою, ніж до будь-якого іншого з 16 перелічених в опитуванні інститутів.

На глобальному й національному рівнях зростає розуміння ролі міжнародних неурядових організацій, стимулювання діяльності організацій громадянського суспільства, профспілок, заохочення органів місцевого самоврядування до вирішення проблем соціально відповідального бізнесу. Кінець ХХ ст. можна охарактеризувати як епоху активізації міжнародних неурядових організацій, яка дістала назву «революція асоціацій». За даними Союзу міжнародних асоціацій, в 1995 р. налічувалося понад 16 тис. міжнародних неурядових організацій. Варто зауважити, що початок ХХІ ст. можна вважати періодом появи нових повноцінних учасників світової арени – міжнародних неурядових організацій. Саме вони є найбільш яскравим прикладом того, що називають громадянським суспільством, – сферою, в котрій соціальні рухи формуються залежно від кола учасників, їх цілей та тематичних інтересів. Але міжнародні відносини є досить складною системою, в якій чимало учасників прагнуть встановлювати власні правила гри для всіх. І міжнародні неурядові організації, які, на перший погляд, здаються незалежними, насправді є інструментами для реалізації та втілення в життя задумів основних гравців міжнародної арени.

Характерною особливістю світової системи ХХІ ст. є глобальне інформаційне протиборство. Геополітичне становище держави на міжнародній арені, ступінь її впливу на світові події залежать уже не тільки від економічної та військової потужності. Все більшого значення набуває інформаційний фактор: можливість ефективно впливати на інтелектуальний потенціал інших країн, поширювати й упроваджувати в суспільну свідомість населення певні духовні та ідейні цінності, трансформувати й підірвати традиційні підвалини націй і народів. Основними засобами впливу неурядових організацій на світову політику є мобілізація громадської думки, тиск на міждержавні організації (насамперед ООН) і безпосередньо на конкретні держави з метою вирішення тих чи інших проблем, спостереження за діяльністю урядів у різних сферах суспільного життя і виконанням ними взятих на себе зобов'язань.

У такому розвитку подій проглядаються передумови формування нової системи міжнародних відносин і глобального світового співтовариства, в якому регулювання суспільних процесів буде здійснюватися не тільки через взаємодію держав, а незалежно від них, завдяки прямим контактам недержавних акторів. У цьому випадку міжнародні неурядові організації будуть виступати як елементи формування глобального громадянського суспільства. Поряд з міжурядовими та неурядовими міжнародними організаціями на світовій арені функціонують і інші, досить впливові політичні актори. Триває процес формування нових політичних акторів і їх диверсифікації. Функціонування дедалі більшої кількості політичних акторів свідчить про зростання плюралізму міжнародних відносин і їх демократизацію. Разом з тим множинність учасників світової політики, складність відносин між ними, різноспрямованість їх дій ускладнюють аналіз і прогнозування міжнародних процесів. Ця обставина негативно позначається на багатьох аспектах міжнародного життя, насамперед, безпеки. У міру формування системи глобального управління поряд з державами найбільш впливові неурядові організації і транснаціональні корпорації стають значущими учасниками цього процесу. На початку ХХІ ст. похитнувся базисний атрибут держави – суверенітет. Глобалізація сприяла створенню «глобального громадянського суспільства», що складається з правозахисників, неурядових організацій і груп впливу, що є джерелом аналізу й пропозицій, вимог та викликів [3, с. 18].

Завдяки діяльності неурядових організацій і транснаціональних корпорацій відбуваються непрості зміни в політичній системі світу, світ переходить до принципово нових політичних відносин. Наприклад, змінюється політичний порядок денний – проблема безпеки перестає бути турботою лише держави. В умовах, коли здійснюються кардинальні політичні зміни, колишні закономірності перестають діяти. Ситуація стає погано передбачуваною, з абсолютно різними ймовірними наслідками. Звичні відносини трансформуються, що часто призводить до паралічу процесів прийняття рішень.

За останні два десятиліття в Україні порівняно з іншими пострадянськими країнами сформувалося найрозвиненіше за міжнародними стандартами громадянське суспільство. З погляду кількості й різноманітності організацій громадянського суспільства, а також рівнів і спектра їхньої діяльності Україна є найбагатшою з усіх країн колишнього Радянського Союзу, незважаючи на складні інституційні умови і нерегулярне фінансування.

Міжнародні організації надають особливо значну підтримку розвитку громадянського суспільства в Україні протягом останніх 20 років. Вони намагаються пропагувати рівність і різноманітність, зміцнити ефективне управління на національному та місцевому рівнях шляхом заохочення громадян до участі в процесі прийняття рішень і розвитку можливостей ОГС. Шляхом фінансування проектів ОГС американські та європейські державні чи приватні донори вносять зміни в динаміку громадського простору через навчальні подорожі, тренінги та конференції.

Водночас фундаментальною проблемою була і є низька фінансова самодостатність неурядових організацій. Структура фінансування українських ОГС істотно відрізняється від їхніх колег із країн ЄС.

Окрім цього, співпраця з міжнародними донорами дає можливість українським ОГС засвоювати прийняті у світовій експертній спільноті певні стандарти діяльності. Це, зокрема, підготовка проектів та участь у конкурсах на здобуття фінансової підтримки, методологія здійснення досліджень і презентації їх результатів, звітності тощо. Міжнародні організації часто стимулюють ОГС до тіснішої співпраці між собою як на центральному, так і на регіональному рівнях, заохочують до формування мереж, консорціумів, інших форм спільної діяльності [2, с. 28]. Позитивом є й можливість розширити завдяки співпраці з донорськими організаціями міжнародні зв'язки ОГС.

Донорське фінансування у сфері розвитку громадянського суспільства бере початок від часу набуття Україною незалежності. Його обсяги завжди були значними. Нині, попри зменшення кількості донорів у сфері підтримки громадянського суспільства, на ринку України все ще залишаються активні гравці. Проте загальний внесок міжнародних організацій у розбудову громадянського суспільства в Україні досить складно піддати диференційованому розрахунку, оскільки вплив донорської допомоги так чи інакше має на меті покращення стану справ у цій сфері. Можна лише констатувати, що програми, спрямовані на підтримку принципів верховенства права, прав людини та демократичного врядування в Україні, наприклад, 2010 року мали бюджет понад 60,4 млн дол. США [4].

Проте ситуація, коли ОГС в Україні є залежними від фінансування з одного, до того ж закордонного, джерела, містить загрозу для стабільності їхньої діяльності та відповідності дій. Звідси випливає також проблема диверсифікації джерел фінансування.

Згідно з експертними опитуваннями, гранти від міжнародних донорських організацій залишаються важливим, якщо не головним, джерелом фінансування українських ОГС. Саме через це ініціативи неурядового сектору, підтримані міжнародними донорськими організаціями, продовжують відігравати ключову роль у захисті прав людини й слугувати каталізатором реформування внутрішньої державної політики. Цей факт наочно підтверджує, що в сучасному демократичному світі громадянське суспільство не тільки виконує функції захисту прав та інтересів громадян, а й здійснює контроль за державою таким чином, щоб вона не перевищувала своєї компетенції й суворо дотримувалася конституційного принципу пріоритету прав та свобод людини [4].

Але, окрім позитивних моментів, надто велика фінансова залежність ОГС від міжнародних донорів створює також низку проблем.

По-перше, зовнішнє фінансування накладає певні обмеження на формування порядку денного проектів ОГС. Оскільки кожна донорська організація має свій «мандат» і здійснює підтримку проектів відповідно до нього, певні проекти, попри їхню актуальність і суспільну значущість, не можуть бути реалізованими ОГС.

По-друге, міжнародні донорські організації надають гранти на проведення переважно короткострокових досліджень (до шести місяців), що не дає можливості втілювати в життя глибокі, комплексні проекти.

Значна частка донорів вважають за доцільне надання менших за розміром грантів більшій кількості організацій.

По-третє, обов'язковою умовою для надання грантів деякі донорські організації висувають власний внесок від ОГС. Його розмір може сягати 50% вартості проекту. Тож з огляду на правовий статус більшості ОГС як неприбуткових організацій виконання цієї вимоги є доволі проблематичним [6, с. 30].

Крім зазначених проблем, слід відзначити тенденцію до зниження обсягів підтримки з боку міжнародних донорів і технічної допомоги (особливо на місцевому рівні), оскільки іноземні донори зосередилися на конкретних проблемах і потребують спеціалізованої експертизи, яку більшість ОГС не можуть запропонувати [3, с. 226]. Отже, значну залежність українських ОГС від міжнародних донорських організацій можна також вважати багатоглядним фактором ризику.

IV. Висновки

Американські вчені, політологи, політтехнологи винайшли нову стратегію зміни політичних режимів у країнах світу. Ключову роль у цій стратегії покликані відіграти неурядові організації, що працюють за мережевим принципом. Американські вчені, які розробляють стратегію ведення мережевих воєн, вважають, що величезна роль у них належить правильному проектуванню й використанню форм комунікацій та інформаційних технологій. Очевидно, що багато НУО виступають політичним інструментом, діючи врозріз зі своїми статутними цілями. Неурядові організації, виступаючи як елементи системи глобального перебудови світу, є як самостійним суб'єктом, так і інструментом у руках глобалістів. Набуваючи все більшої політичної ваги і значущості в міжнародних справах, НВО формують нові політичні та культурні принципи відносин, зокрема мережевий. З упевненістю можна сказати, що з розвитком, розширенням повноважень, зростанням впливу й активності неурядові організації сприяють кардинальній зміні всієї системи міжнародних відносин.

За роки незалежності в Україні поступово склався інститут міжнародних донорів, які, підтримуючи процеси реформ і демократизації, сприяють становленню громадянського суспільства. Без допомоги міжнародних організацій діяльність ОГС просто не могла би бути можливою – їх-

ній бюджет майже на 60% формується за рахунок зовнішньої підтримки. Співпраця більшості ОГС із міжнародними донорами обмежується виконанням проектів та заходами, спрямованими на підвищення організаційної спроможності. Проте деякі організації зуміли досягти якісно вищого рівня співпраці з донорськими організаціями та дістали можливість вести з ними відкритий партнерський діалог.

Але українські ОГС мають істотні проблеми з доступом до фінансування в трьох основних сферах: визначення міжнародних джерел коштів, які відповідали б їхнім потребам, утвердження себе як надійних довготривалих партнерів міжнародних організацій та реагування на негативне політичне середовище. Основними характеристиками тих ОГС, котрі успішно отримують міжнародне фінансування, є: добре знання процедур звернення до міжнародних донорів, проактивна позиція в пошуку фінансових можливостей та здатність визначати важливі проблеми місцевої громади.

Досягнення змін потребує довготривалої віддачі міжнародних донорів, бо для укорінення нової поведінки потрібен час. Виходячи із цього, міжнародні донорські організації мають бути зацікавлені в професійному розвитку співробітників ОГС. Найкращими практиками такої роботи грантодавців є, наприклад, тренінги персоналу шляхом регулярних зустрічей з координатором проекту, залучення зовнішніх експертів, які мають навички визначення можливостей фінансування та подання заявок на гранти на довготривалий період.

У свою чергу, міжнародні донорські організації мають бути більш відкритими до нових соціальних ініціатив та надавати фінансування на основі не тільки попереднього досвіду співпраці з іншими донорами, а й відповідно до того, чи пропозиція відповідає реальним потребам громадянського суспільства.

Водночас фінансування здебільшого обмежується короткостроковими (від кількох місяців до півтора року) та невеликими за обсягами (5–15 тис. дол. США) грантами. Приклади стабільного й масштабного фінансування діяльності ОГС міжнародними донорами є поодинокими. Тож залежність від ексклюзивних донорів практично унеможлиблює довгострокове планування їхньої діяльності.

Для багатьох ОГС кроком уперед у забезпеченні стабільнішої фінансової бази може бути збільшення тривалості донорських проектів завдяки подовженому фінансуванню, яке дало б змогу розв'язати проблему короткої тривалості та незначного масштабу проектів. У результаті буде можливість фінансувати послідовні етапи проектів відповідно до потрібного обсягу, а також з урахуванням продемонстрованого поліпшення діяльності організації.

Успіх утілення в життя цих рекомендацій залежить від належної організації українського громадянського суспільства. Необхідно вирішити цілу низку питань внутрішньої інституціоналізації, професіоналізму персоналу, доступу до ресурсів. Фундаментальною проблемою є низька фінансова самодостатність ОГС.

Ці виклики підкреслюють важливість виявлення внутрішніх недоліків українських ОГС та визначення шляхів зміцнення їх внутрішньої організації завдяки співпраці з міжнародними організаціями. Для розширення громадського простору міжнародні організації можуть асистувати в проведенні дебатів, допомагаючи посилити дієвість громадської думки, яка може вплинути на прийняття рішень в органах державної влади. Громадянське суспільство України дістане багато переваг від міжнародної допомоги за умови більшої участі громадян у діяльності організацій при збільшенні соціальної довіри, толерантності, відкритості та самовираження.

Список використаної літератури

1. Абашидзе А. Х., Урсин Д. А. Неправительственные организации: международно-правовые аспекты. Москва : РУДН, 2002. 160 с.
2. Богданов Д. Ю. Контуры внутренней политики. *The New York Times*. 16.04.2010. URL: <http://www.ozon.ru/context/detail/id/18048619/?partner=isolda> (дата обращения: 05.05.2018).
3. Внешняя политика в XXI веке: вопросы теории и практики : материалы научного семинара / под ред. П. А. Цыганкова. Москва : КДУ, 2009. 232 с.
4. Мартиненко О. Міжнародна донорська допомога: хто є насправді «грантожерами» в Україні? *Дзеркало тижня*. 2011. № 30. URL: http://gazeta.dt.ua/LAW/mizhnarodna_donorska_dopomoga_hto_e_naspravdi_grantozherami_v_ukrayini.html (дата звернення: 05.05.2018).
5. Подшибякин С. А. Правовой статус международных неправительственных организаций. Москва : Юрлитинформ, 2006. 128 с.
6. Якименко Ю. Неурядові аналітичні центри в Україні: можливості, виклики, перспективи. *Громадянське суспільство*. 2007. № 2. С. 26–34.

References

1. Abashidze, A. Kh., Ursin, D. A. (2002). Non-governmental organizations: international legal aspects. Moscow. (in Russian).
2. Bogdanov, D. Yu. (2010). The contours of internal politics. *The New York Times*. Retrived from: <http://www.ozon.ru/context/detail/id/18048619/?partner=isolda>. (in Russian).
3. Tsygankova, P. A. (ed.) (2009). Foreign policy in the twenty-first century: questions of theory and practice. Materials of the scientific seminar. (in Russian).

4. Martinenko, O. (2011). International donor assistance: who is actually "grantor" in Ukraine. *Dzerkalo tizhnya*. Retrieved from: http://gazeta.dt.ua/LAW/mizhnarodna_donorska_dopomoga_hto_e_naspravdi_grantozherami_v_ukrayini.html. (in Ukrainian).
5. Podshibyakin, S. A. (2006). Legal status of international non-governmental organizations. Moscow. (in Russian).
6. Yakimenko, Yu. (2007). Non-governmental think tanks in Ukraine: opportunities, challenges, perspectives. *Civil society*, 2, 26–34. (in Ukrainian).

Стаття надійшла до редакції 11.05.2018.

Немеш А. Н. Взаимодействие международных структур и неправительственных организаций с гражданским обществом Украины в социально-коммуникативном пространстве

Статья посвящена взаимодействию международных неправительственных организаций с гражданским обществом в Украине, рассмотрена деятельность МНПО на мировой арене в период глобализации; проанализированы причины появления подобных организаций; освещено информационное взаимодействие МНПО с гражданским обществом, правительствами государств, транснациональными корпорациями и международными правительственными организациями. Предпринята попытка осветить основные проблемы взаимодействия международных организаций и организаций гражданского общества в Украине.

Ключевые слова: международные неправительственные организации, информация, международные отношения, глобализация, гражданское общество, информационное взаимодействие.

Nemesh A. The Interaction of International Organizations and Non-Governmental Organizations With Public Society in Ukraine in the Socio-Communicative Space

Research Methodology. *The research uses methods of problem-chronological, comparative-historical, and typological analysis of the interaction of international structures and civil society in Ukraine.*

Results. *During the years of independence in Ukraine, the international donors have gradually developed, which, supporting processes of reform and democratization, contribute to the formation of civil society. Without the help of international organizations, the activities of organisation of civil society simply could not have been possible - their budget is formed by almost 60% at the expense of external support. But Ukrainian NGOs have significant problems with access to funding in three main areas: identifying international sources of funds that meet their needs, establishing themselves as reliable long-term partners of international organizations and responding to a negative political environment. The main characteristics of the organizations of civilian socialization, which successfully receive international funding, are: good knowledge of procedures for applying to international donors, a proactive position in finding financial opportunities and the ability to identify important issues for the local community.*

Achieving change requires a long-term impact of international donors, as it takes time to rouse new behaviour. On this basis, international donor organizations should be interested in the professional development of civil society organizations.

It is important to identify the internal weaknesses of Ukrainian civil society organizations. And defining ways to strengthen their internal organization through cooperation with international organizations. Civil society in Ukraine will receive many benefits from international assistance provided that citizens are more involved in the activities of organizations, with increased social trust, tolerance, openness and self-expression.

Novelty. *Within the article there was explored the problem of communication between International NGO and Ukrainian civil society.*

The practical significance. *The results of research can be used for writing papers by scientists and journalists.*

Key words: *international non-governmental organizations, information, international relations, globalization, civil society, information interaction.*